

READING SPACE

Möbel för läsning till Göteborgs nya Stadsbibliotek

Annie Granath

Högskolan för design och konsthantverk, Göteborgs Universitet

Göteborg VT-2012

Examensprojekt 30 hp, Konstnärligt masterprogram i design 120 hp

Abstract

Reading space

Furniture for reading for the new city library of Göteborg

The main purpose of my project has been to inspire people to read books at the library. I wanted to create something very site specific and chose a room on the second floor of the new city library to work with. To be able to relax, feel inspired and to concentrate on reading, the visitors of the library need to experience a sense of security. My solution to the different conditions or problems in the room and the needs I identified is a seat hanging inside a frame. When sitting down in the seat, the frame is low enough to see over but it is still experienced as a private spatiality. The visitors can feel protected in their own space and still have an overlook and take part of the surroundings. By hanging belongings on the sides of the frame the visitors can affect the space and nest in their own room. The hanging seat with its flexible angle enables a relaxing movement and enhances the experience of reading. I wanted the seat to feel light and to strengthen the floating expression. I liked the idea of it being made by the same material that holds it up. The room is very exposed to the sun and I took advantage of that by creating a woven seat that forms patterns of shadows. The furniture, which is made of ash wood, rises from a grid system in the floor made by the same material. The grid forms paths between the furniture which slows down the movement in the room and enables a calmer atmosphere.

Keywords

site specific furniture, reading, privacy, private space, nesting, hanging

Innehållsförteckning

<i>Inledning</i>	4
Bakgrund	4
Mål/Syfte	4
Frågeställningar	5
<i>Genomförande</i>	6
Research/Analys	6
Målgrupp	7
Idégenerering/Skissarbete	7
<i>Resultat</i>	12
<i>Reflektion</i>	14
<i>Källförteckning</i>	16
<i>Bilagor</i>	17
(1) Planritning	17
(2) Möbelritning	18

Inledning

Bakgrund

Jag har alltid varit intresserad av att arbeta med objekt nära människan. Nära i storlek och skala men också med de mänskliga sinnen i åtanke. Tidigare under min utbildning på HDK har jag arbetat med möbler utifrån en viss teknik eller ett specifikt problem eller behov. Under min utbytestermi på Arkitektskolan i Köpenhamn i höstas arbetade jag med att formge möbler för en offentlig utomhusmiljö, en park. Jag arbetade med att utnyttja förutsättningarna på platsen och med små medel framhäva och förhöja de befintliga värdena i parken. Inför mitt examensarbete ville jag undersöka hur jag kunde arbeta med möbler i en specifik, offentlig inomhusmiljö.

Mål/Syfte

I mars år 2012 startade en om- och tillbyggnad av stadsbiblioteket i Göteborg. Bibliotekets yta kommer att öka med 40 % och kommer att rymma nya verksamheter som utställningslokaler, ett större café och fler läsplatser. Jag har ägnat mitt examensprojekt åt att formge en möbel för det nya stadsbiblioteket. Min tanke var att fokusera på läsning och ett specifikt rum eller en plats. Ett bibliotek är en plats för alla och på det nya stadsbiblioteket kommer det att finnas plats för en mängd olika aktiviteter utöver läsning. Jag tror dock inte att man ska vara rädd för att skapa möbler för specifika situationer. Läsning och litteratur är något som alltid intresserat mig och som känns minst lika viktigt och intressant idag som någonsin. Att läsa en fysisk bok har vissa värden som är svåra, om inte omöjliga, att tillgodose på andra sätt. Bra läsplatser är något jag själv tidigare har saknat på stadsbiblioteket. Många människor vill eller har inte heller möjlighet att läsa hemma på grund av trångboddhet eller likande.

Mitt mål har varit att skapa en möbel som inspirerar och inbjuder till att läsa. En möbel som upplevs som speciell och unik för platsen samtidigt som den är en naturlig och givande del av miljön omkring den. Jag bestämde mig för att ta fram en fullskalig modell av möbeln samt en skalmodell av den valda rumsligheten och även göra ritningar med hjälp av datorprogram, något som var relativt nytt för mig. Jag ville på så många sätt som möjligt skapa en hållbar produkt, i både uttryck, materialval och tillverkning.

Genom att arbeta med biblioteket har jag velat skapa något som är unikt och speciellt för just stadsbiblioteket i Göteborg. Många offentliga möbler har ibland en tendens att bli en aning tråkiga och kännas allmänna eller generella och sakna en egen identitet. Genom att arbeta väldigt platsspecifikt tror jag att man kan vara mer experimentell i sitt uttryck och samtidigt göra möblerna mer värdefulla. Jag tror också att möbler med mer identitet och särprägel har större möjlighet till en längre livslängd genom att de inte upplevs daterade lika snabbt.

Frågeställningar

Trots att ombyggnaden av stadsbiblioteket har kritiserats, både utformningen, storleken och placeringen, såg jag den som en möjlighet för mig att förankra mitt arbete i en tydlig kontext. Det gav mig möjlighet att skapa något nytt för en bestämd plats och med ett tydligt sammanhang med alla möjligheter det ger och specifika krav det ställer. Några frågeställningar jag arbetade utifrån var: Hur påverkas det valda rummets uttryck av möbler och material och hur kan jag arbeta för att de ska stärka varandra? På vilket sätt kan jag arbeta med möbelns uttryck för att den inte ska kännas daterad snabbt utan få en lång livslängd? Vad kan inspirera till att läsa på biblioteket? Vad kräver offentlig läsning av en möbel?

Genomförande

Research/Analys

Det var svårt att hitta samstämmiga uppgifter om hur svenska folket läser för hur definierar man egentligen läsning? Är det att ta sig igenom en roman eller räcker det att bläddra i ett månadsmagasin eller läsa en blogg på nätet? Det jag kunde se är att vi idag både lånar och köper färre böcker jämfört med för 10 år sedan. Vi köper faktiskt också mer skönlitterära böcker än vi faktiskt läser. Enligt undersökningar har ungefär 80-90% av svenskarna läst en bok det senaste året och den genomsnittliga svensken läser ca 20 min per dag. Jag tycker att det är positivt att vi läser och tar till oss information på olika sätt och genom nya kanaler men samtidigt tror jag att fortsatt en läsning av fysiska skönlitterära böcker är viktig, både för den personliga utvecklingen men också för samhällets utveckling. Genom att läsa böcker utmanar vi våra sinnen och invanda tankebanor.

Mitt projekt handlar om läsning av skönlitteratur, inte av studier eller skrivande eftersom jag anser att det ställer helt andra krav på miljön samt att redan finns många bra, fungerande platser för detta ändamål. Jag riktar mig också främst till vuxna eftersom barn och ungdomar har andra behov som tillgodoses på separata avdelningar på biblioteket.

Erséus arkitekter, som har ritat ombyggnaden av stadsbiblioteket, har tagit fram en omfattande förstudie om projektet. Förstudien finns tillgänglig på stadsbibliotekets hemsida. I den finns skisser på fasader, planritningar och sektioner. På hemsidan finns också beskrivningar av både bibliotekets och arkitekternas vision om det nya biblioteket. Ombyggnaden består till största del av en tillbyggnad längs med Berzeligatan och Kungssportsavenyn och en tillbyggnad med ny entré mot Lorensbergsparken. Tillbyggnaderna längs med Berzeligatan och Kungssportsavenyn är långsmala rum på utsidan av den gamla fasaden. Rummen kallas för gallerior och nämns både i förstudien och i stadsbibliotekets egen vision om det nya biblioteket som plats för läsning eller studieplatser. Jag valde att arbeta med gallerian på våning två för närheten till den skönlitterära avdelningen på samma våning. Gallerian är ett speciellt rum och det kändes som en utmaning att ta sig an det. Det var också intressant att arbeta med eftersom det är helt nytt rum som varken jag eller någon annan har några förutfattade meningar eller föreställningar om. Link arkitektur som sköter inredningen i biblioteket hade när jag började med mitt arbete ännu inte riktigt satt igång med projektet. Från arkitekterna fick jag en renderingskiss inifrån gallerian där jag kunde se material och liknande.

Projektet startade med en undersökande fas där jag tittade på exempel på offentliga möbler i biblioteksmiljö, möbler för läsning samt undersökte den information som fanns tillgänglig om tillbyggnaden. Efter att ha pratat med en bibliotekarie som arbetat på stadsbibliotekets skönlitterära avdelning i 15 år och efter att själv ha studerat bibliotekets läsplatser och besökare kunde jag se att det var ganska få men samtidigt en väldigt blandad skara människor som

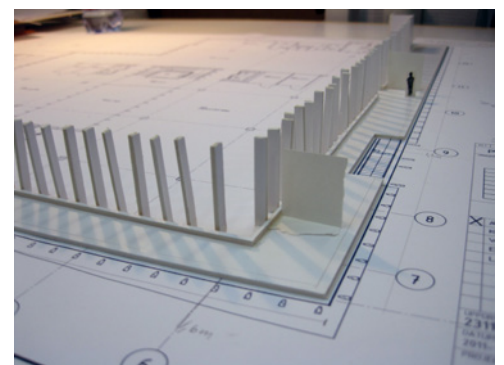
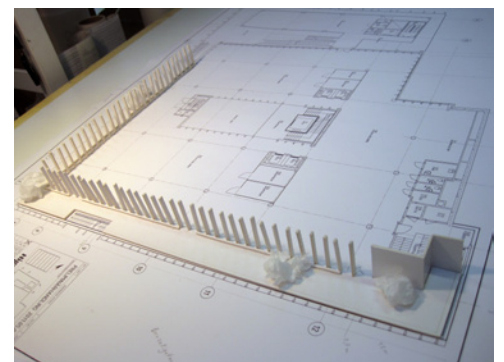
läser på biblioteket. De grupper som var underrepresenterade var äldre och småbarnsföräldrar. Enligt bibliotekarien fanns det också ett antal stammisar som spenderade hela dagar, varje dag på biblioteket. Detta kunde ha både för- och nackdelar då antalet läsplatser i biblioteket före ombyggnaden var relativt begränsat. Bibliotekarien ansåg att de flesta läsplatser inte var tillräckligt avskilda för att attrahera besökare. Som läsande är man ganska exponerad och har inget eget utrymme. Antalet läsande på biblioteket har inte förändrats nämnvärt under de senaste 15 åren. Betydligt vanligare var det att se besökare som studerade och arbetade med datorer, främst yngre människor. Det var också vanligt att besökare läste tidningar i tidningsrummet. Detta tror jag beror på att tidningsläsning är en snabbare form av läsning som inte kräver samma sorts ro och koncentration av läsaren. I tidningsavdelningen fanns det dessutom betydligt fler sittplatser.

Målgrupp

Målgruppen för mitt projekt är människor som idag kanske inte väljer att sitta på biblioteket och läsa. Det kan bero på brist på tid, att det inte känns tillräckligt rofylldt eller helt enkelt inte känns inbjudande. Målgruppen läser oftast vid sänggåendet, på resor och semestrar eller möjligtvis på café. Jag ville ta reda på varför man väljer att läsa skönlitteratur och vad som inspirerar till att läsa och började fråga och intervjua människor i min omgivning. Svar som hela tiden återkom var att man läser av nyfikenhet, som avkoppling, som en form av verklighetsflykt, för att drömma sig bort, för att få en glimt in i en annan värld och för att lära sig nya saker. Många ställde höga krav på bekvämlighet, avskildhet och akustik och ville gärna kunna ta en kaffe under lästunden. Med mitt projekt ville jag skapa en miljö som inbjuder till att stanna till, ta en paus och som inspirerar till att läsa. En plats där människor kan känna sig delaktiga. För att fungera inspirerande och som rum för läsning behöver gallerian vara en plats för ro, avkoppling och koncentration. Jag tog med mig dessa ord och de behov och önskemål jag identifierade genom mina samtal till idégenereringsfasen. Genom olika sorters brainstorms tog jag fram ett antal idéer och koncept för hur jag skulle kunna implementera de olika kraven och behoven i rummet. Jag arbetar ofta tredimensionellt med modeller i mitt skissarbete, så även i detta projekt.

Idégenerering/ Skissarbete

Gallerian på våning två är ett mycket avlångt och smalt rum. Jag fokuserade mitt arbete på den delen av rummet som vetter mot Berzeligatan. Fasaden består mestadels av glas och med sitt söderläge är rummet mycket exponerat för solljus. Genom fönster i innerväggen fungerar rummet även som ljusinsläpp till övriga biblioteket. Rummet har upplägget av en korridor, dock har det inte funktionen av en transportsträcka och leder inte någon vart. För att skapa en rofylld atmosfär och främja koncentration i rummet arbetade jag med idéer för att dela upp rummet och stanna av en genomgående rörelse. Jag tänkte mig bl.a. en parasit som växer fram, bildar klungor och blir en del av platsen. Jag testade också vad som hände med rummet om man bryter upp det med avdelare.

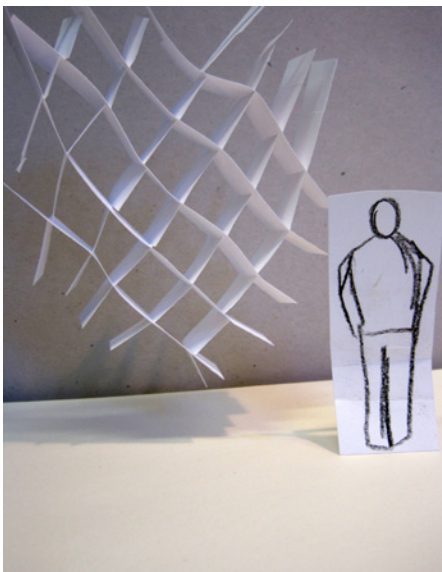

Jag fortsatte skissa på hur man kan arbeta med klungor och möbler i olika nivåer. Dels höjdnivåer med också olika nivåer av öppenhet, privat eller exponerat. Eftersom rummet är så pass soligt ville jag också utnyttja det och arbeta med olika sorters mönster som kan bildas av skuggor.

Något jag tänkte mycket på var behovet av ett eget utrymme, en "kokong" eller ett näste. Ett eget rum där man kan känna trygghet och bygga bo. Jag tänkte också mycket på vad det är som är speciellt med fysiska böcker. En sak som jag fann intressant var känslan av det fysiska pappret. Dessa tankar ledde mig in på idéer om getingbon med formen av en kokong och strukturen av papper.

För att dela upp det långa rummet skissade jag på idéer med hängande avdelare. I de hängande elementen testade jag olika sorters ljusinsläpp för att utnyttja solljuset och arbetade med skuggmönster. Avdelarna skulle också kunna fungera som förvaring. På ett stort bibliotek finns det oerhört mycket att välja på och den stora mängden valmöjligheter kan nästan fungera som ett hinder. Genom att förvara nyligen återlämnade böcker på ett synligt sätt kan det fungera som en inspiration att se vad andra människor läst. Jag tänkte också mycket på delaktighet och hur viktigt det är att besökare kan känna att de själva skapar eller påverkar sin plats. En idé handlade om att besökarna själva kan flytta och hänga upp sin sittplats på väggen.

Jag gick vidare med idéer över hängande möbler. Att sväva eller sakta gunga är något väldigt rofyllt och avkopplande och är också tätt sammankopplat med läsning, som i hammocken, hängmattan eller gungstolen. Det finns något poetiskt och väldigt mänskligt i strävan och viljan att sväva ovan marken. Det adderar en extra dimension till läsoplevelsen och underlättar samtidigt känslan av att vilja drömma sig bort eller fly verkligheten för en stund.

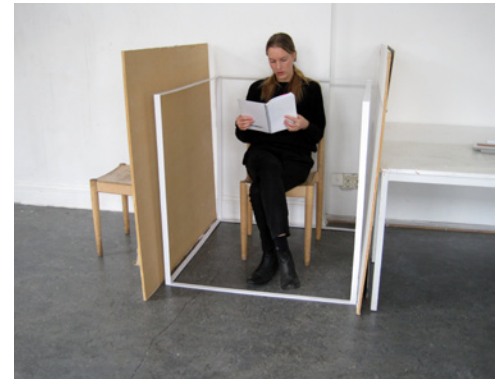

Jag insåg att för att kunna känna ro, koppla av och koncentrera sig på att läsa krävs det att man upplever en känsla av trygghet. Något som är grundläggande för att kunna känna trygghet i ett rum som detta är att man upplever avskildhet samtidigt som man har möjlighet till uppsikt. Som ett eget rum eller koja kombinerat med en hängande eller svävande upplevelse.

Jag testade idén i full skala och slogs av hur lite som faktiskt krävs för att något ska upplevas som en rumslighet eller en privat sfär. Det blev genast något behagligt med en stol placerad i ramen av en kub. Jag testade med olika höjder och dimensioner på kuben. När sidorna var högre eller täckta vändes upplevelsen till någonting obehagligt. Man tappar genast känslan av trygghet och kontroll när man inte har överblick eller uppsikt över omgivningen.

I den här idén kunde besökarna också påverka och vara delaktiga i att skapa sitt eget rum och bygga in sig i det genom att hänga upp saker på kubens sidor. Det fanns också något väldigt praktiskt i att kunna ha sina tillhörigheter nära till hands och slippa lägga saker på golvet.

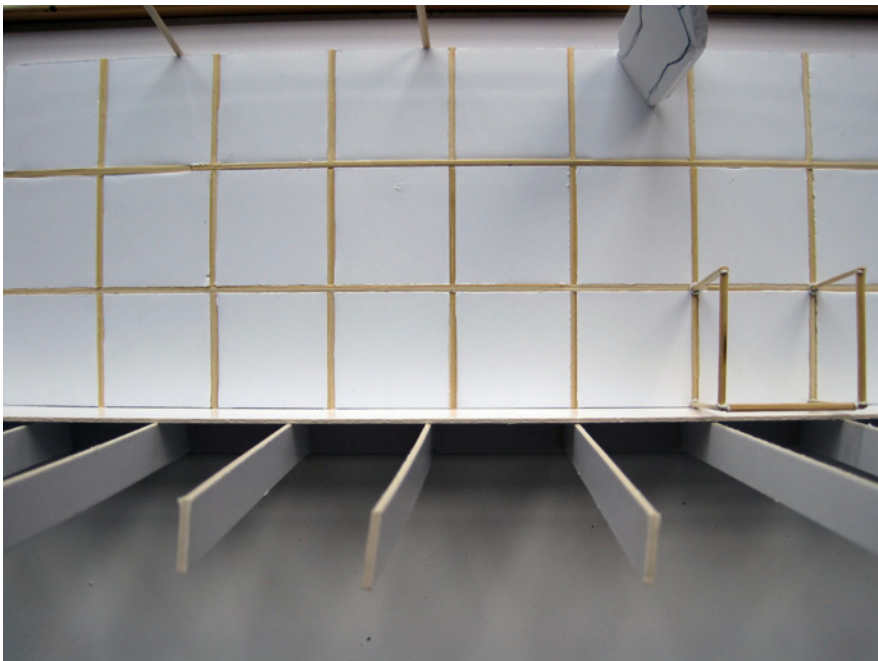
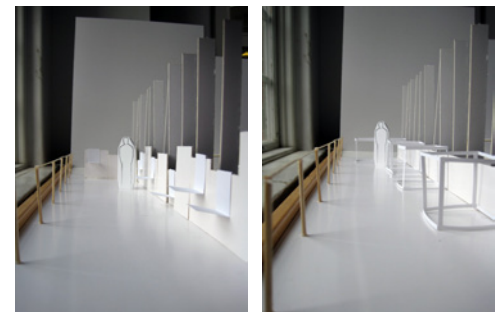
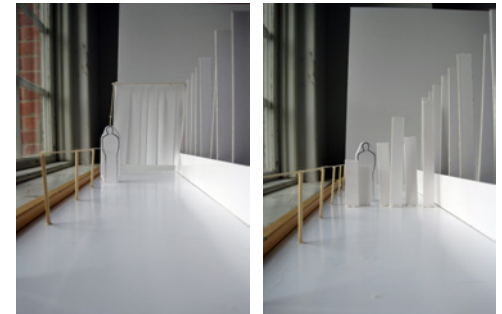
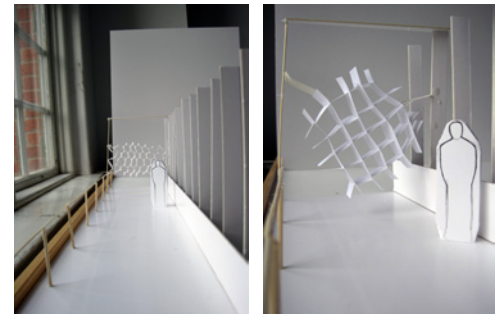
Jag testade också upphängningen och den svävande känslan genom att hänga upp en stol men jag kände att jag behövde bygga en fungerande modell för att kunna testa det mer ordentligt.

Parallellt med arbetet med möbelskisserna arbetade jag med idéer för hela rummet. Som sagt ville jag bryta upp rummet i mindre rumsligheter. Dock ville jag inte att avdelningen skulle uppfattas som en vägg eller något exkluderande. Syftet var endast att bryta av en snabb, framåtgående rörelse. Jag ansåg det viktigt att besökare fortfarande hade uppsikt, dels över rummet men också över utsikten ut över omgivningen. Jag skissade på olika idéer med avdelare som hänger från taket, växer ut från väggen eller upp ur golvet men jag insåg att jag kunde använda kuberna från min möbelidé för att göra rörelsen i rummet långsammare.

För att kunna placera kuberna på ett naturligt sätt i rummet och få lagom avstånd dem emellan arbetade jag fram ett gridsystem. Genom att ordna möblerna i gridsystemet i golvet kunde jag skapa mellanrum och gångar i rummet. Besökare tvingas då röra sig saktare och atmosfären i rummet blir lugnare.

Gallerian domineras av kalla och hårda material. Fasaden är till stor del av glas och golvet är av slipad betong. De få detaljer som finns, som exempelvis trapppräcken, är i ask. Genom att plocka upp asken i gridet kunde jag skapa en varmare och mer mänsklig känsla i rummet. Ask är ett vackert material som dessutom är mycket hårt och tåligt.

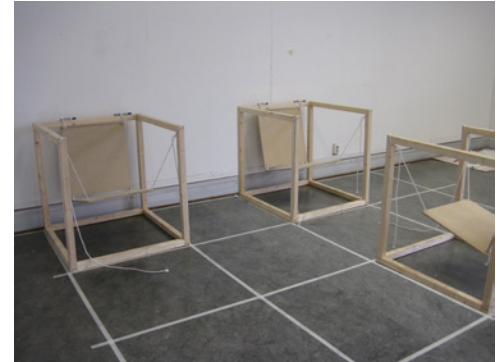

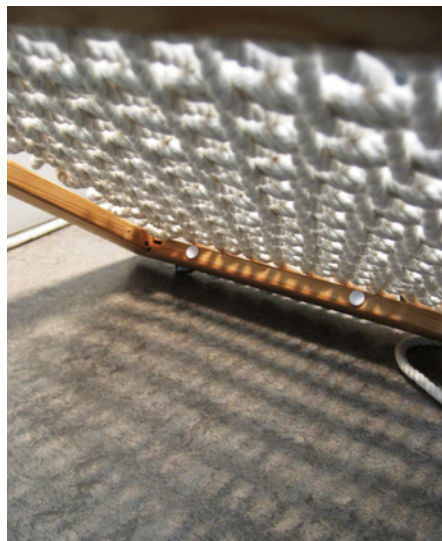
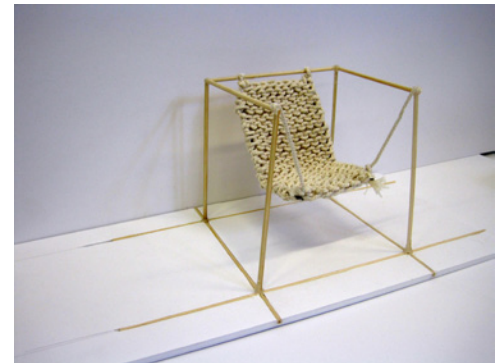
Nästa steg för mig var att testa mina tankar och idéer om en hängande sits i verkligheten. Jag byggde därför en fullskalig och fungerande mock up-modell. Där kunde jag testa upphängningen och upplevelsen av att gunga eller sväva. Jag insåg att det var en svävande känslan jag ville åt och inte en egentlig gungning och jag fäste därför ryggen mot kuben. Rörelsen blev då mer kontrollerad och inte så vinglig. Här kunde jag också testa att ha en flexibel vinkel mellan sits och rygg där vinkeln följer kroppens rörelse och ändras efter sittställningen. Detta var något både jag och mina testpersoner fann både bekvämt och behagligt. Jag provade även att hänga tillhörigheter på sidorna av sitsen.

Genom att tejpna upp en skiss av mitt gridsystem på golvet kunde jag också testa gångarna och mellanrummen i full skala. Kuben är 88 cm bred vilket gör att mellanrummen, gångarna, blir ungefär lika breda som en standard dörröppning. Rummet är cirka tre meter brett vilket ger tre rutor i bredd.

När jag skissade på idéer för sitsen ville jag att det skulle upplevas som lätt och att den skulle förstärka det svävande uttrycket. Jag var fortfarande intresserad av att utnyttja rummets soliga läge och arbeta med mönster av skuggor. Enkelheten i att själva sitsen var gjord av samma material som höll den uppe var också något jag tyckte mycket om. Jag testade olika tekniker där jag kunde använda mig av rep, exempelvis stickning, virkning, flätning och vävning. För att sittkurvan inte ska förstöras och töjas ut för mycket var det viktigt att tekniken inte var för elastisk. Jag kom jag fram till att en tuskafts vävning var det mest lämpliga valet. Där hade jag också störst kontroll över mellanrummen i strukturen och kunde arbeta med ljusgenomsläppet. Jag valde att göra dubbla inslag för att skapa ett mer speciellt och intressant mönster. Genom att fläta varpen runt både sits och rygg kunde jag skapa ett naturligt gångjärn och en flexibel vinkel dem emellan. På detta sätt spänns också väven jämnt över sits och rygg.

Resultat

Min lösning för de specifika behov och problem jag identifierade för rummet är alltså en sittmöbel för läsning och ett system för hur de kan placeras i gallerian. Sittmöbeln består av en sits hängande i en ram i form av en kub. Kuben och sitsens ram är gjorda av ask. Väven i sitsen är vävd av treslaget ofärgat bomullsrep. Kuben är så pass låg att man som sittande i sitsen kan se över kanten samtidigt som kubens upplevels som en privat, skyddad rumslighet. Över kubens sidor kan besökare hänga ytterplagg, väskor och andra tillhörigheter och på så sätt "bygga in sig" i rummet. Eftersom alla sorts tillhörigheter inte är lämpliga att hänga över kanten och eftersom jag inte ville förstöra linjen i ramen med en krok eller blanda in fler material har jag tagit fram en lös och flyttbar krok. Där repen löper igenom träet finns ett trattformat metallrör för att förhindra att repet skavs av. På utsidan är repet avslutat med en fallrepsknop.

Kuberna är placerade i ett gridsystem. Gridet är ingjutet i golvet och kuberna reser sig upp ur det. Kuben är monterad på metallstänger som även de är fastgjutna i golvet. Både gridet och möbeln är behandlade med hårdvaxolja med en aning vitt pigment vilket gör träet mycket tåligt och hållbart och förhindrar att materialet gulnar och upplevs som föråldrat. För måtten på sitsen har jag utgått dels från egna tester och försök och jag har också haft stor hjälp av boken "Sittmöblers mått" av Erik Berglund. Jag har valt att inte ha några armstöd på möbeln. Armstödens funktion i en sådan här sorts möbel är främst att ge stöd när man ska ta sig upp. Då kuberna är monterade i golvet kan man istället använda sig av och ta tag i den för att enklare kunna ta sig upp.

I väggen in mot övriga biblioteket har jag öppnat upp väggen på ett antal ställen. Detta för att minska känslan av att befinna sig i en korridor, undvika genomfartstrafik samt för att på ett tydligare sätt koppla samman läsplatserna med den skönlitterära avdelningen på andra sidan väggen.

Reflektion

Jag startade det här projektet med ett öppet sinne och utan att veta vad det i slutändan skulle bli. Det jag visste var att jag ville arbeta väldigt platsspecifikt och med bokläsning. Det var på sätt och vis skrämmande men också skönt att ha en så pass öppen ingång. Jag ägnade mycket tid i början av projektet åt att definiera vad det var jag egentligen ville uppnå och varför. Jag läste mycket om läsning och om hur det fungerar. Mycket arbete gick också åt till att försöka ta reda på och definiera vad det är som är så speciellt med fysiska böcker. Det researcharbetet är kanske inte särskilt tydligt i min slutprodukt men jag tror ändå att det var en viktig fas för mig att gå igenom. Det gav mig en stabil grund att stå på inför mitt fortfatta arbete. Dock försökte jag hålla researchfasen relativt kort för att senare i skiss- och idégenereringsfasen ha tid och möjlighet att gå tillbaka i processen för att ändra eller utveckla idéer när det behövdes.

Så snart jag hade gått igenom förstudien och valt gallerian som plats att arbeta med blev projektet mycket mer konkret. Då kunde jag också utgå mer ifrån rummets specifika förutsättningar. Jag såg massor av möjligheter med vad man skulle kunna göra i och med det här rummet och jag har varit tvungen att lämna många idéer, bl.a. de om hängande förvaring, längs vägen. Jag insåg att jag inte skulle kunna göra allt utan valde helt enkelt det jag tyckte kändes mest intressant och givande, både för rummet och för mig själv.

Det har varit väldigt utmanande och givande att arbeta så pass platsspecifikt som jag gjort. Det är något jag gärna vill fortsätta med i framtiden. Trots att jag helt och hållet har utgått ifrån ett specifikt rum kan jag se att möbelen kan anpassas och utvecklas för att passa även andra platser. Att undersöka var gränsen mellan arkitekten och inredningsarkitekten går har också varit spännande. Inför projektet ville jag testa att bolla idéer med de externa parter som sköter ombyggnaden. Jag har haft lite kontakt med Erséus arkitekter och Link arkitektur men inte så mycket som jag kanske hade önskat från början. Jag tror att det till viss del beror på att mitt projekt hamnat mitt emellan arkitekternas och inredningsarkitekterna. Erséus har till stor del avslutat sitt arbete medan Link ännu inte har påbörjat sitt. I efterhand tror jag dock inte att ett samarbete skulle ha underlättat särskilt mycket i mitt arbete. Det har varit en bra balans för mig att arbeta med de ramar som finns, som planritning och material, men ändå kunnat förhålla mig fritt till dem.

Jag tycker att jag har uppnått mina mål med kursen. Min möbel för läsning är en naturlig och givande del av platsen och även om idén är relativt enkel känns möbelen originell och funktionell. Huruvida den inspirerar till att läsa böcker är naturligtvis individuellt men jag tycker att jag har pekat ut viktiga egenskaper som underlättar. Jag har försökt att inte använda onödigt mycket material och de material jag använt är naturliga med förnybara källor. Materialen är sådana som passar med rummets läge, mellan inne och ute. Mina frågeställningar har jag också till stor del besvarat. Samtidigt är vissa frågeställningar av typen jag antagligen kommer att fortsätta besvara under resten av mitt yrkesliv. På frågan ”Vad kräver offentlig läsning av en möbel?” har jag fokuserat på de känslomässiga

faktorerna och inte så mycket på hållfasthet, slitage och liknande. Jag har heller inte beräknat exakt hur ramen är monterad i golvet eller hur stor påfrestning sitsen tål. Detta är frågor jag valde att inte fokusera på men som jag tror skulle gå att utveckla.

Under examinationen restes också frågor om ergonomi, främst för äldre och rörelsehindrade personer. Detta är en fråga jag själv är medveten om. I min modell är sitshöjden en aning för låg och detta är också något jag justerat i mina ritningar. Ett av mina mer personliga mål med projektet var att utveckla min förmåga att ta göra ritningar. Även om ritningarna för min möbel var ganska enkla att rita, utan komplicerade kurvor eller materialsammansättningar, har jag lärt mig mycket som jag tror att jag kommer att ha nytta av i framtiden.

Trots att jag självklart stundvis har mött motgångar i mitt arbete har jag under hela projektet känt mig trygg i min process. Jag har kunnat lita på att den fungerar för mig och leder mig rätt. Med det sagt har jag dock självklart mer att lära. Jag är övertygad om att man aldrig kan bli fullärd inom det här området. Trots att min initiala tidsplanering var relativt grov har jag följt den väl genom hela projektet. Det har lett till att jag haft tid att pröva olika idéer och metoder. Jag har kunnat utnyttja skolans verkstäder och experimenterat mig fram till lösningar. Det är en metod som passat mig bra då jag tycker om att se och testa saker i verkligheten.

Källförteckning

Berglund, Erik. *Sittmöblers mått: handbok för möbelformgivare = The dimensions of seating furniture*. Stockholm: Möbelinstitutet

www.stadsbiblioteket.nu (2012-03-01)

(2) Möbelritningar, skala 1:5

